

nega priznanja, zato mi zlati znak pomeni še toliko več, obenem pa sem hvaležen predlagateljem, ki so se spomnili na moje dolgoletno delo.»

Janko Kotnik je eden izmed tistih, ki živijo za samoupravljanje, tistih, katerim je ena glavnih nalog čimboljši položaj delavca. O samoupravljanju na novih, delegatskih odnosih Janko Kotnik meni, da je že zaživelo, čeprav je šele na začetku svoje poti. »Če hočemo, da bo še bolj zaživelo, pa je treba vložiti veliko naporov za izobrazbo delegatov. Treba jim je povedati bistvo oziroma osnovne pojme o samoupravnem mehanizmu, kajti le tako bodo lahko tudi delavci iz neposredne proizvodnje odločali o svojem delu in rezultatih tega dela. Prav delavci iz neposredne proizvodnje pa so z novimi odnosi dobili najpomembnejšo vlogo v samoupravnem mehanizmu, saj imajo sedaj prav ti najpomembnejšo vlogo pri odločanju.«

Pivovarna Union je bila med prvimi v Sloveniji, ki je prešla na nove delegatske odnose upravljanja. Imajo 5 TOZD, ki samostojno razpolagajo s svojim dohodkom in imajo svoje DS, kjer so v večini delavci iz neposredne proizvodnje. V veliki meri gre za to zasluga Janku Kotniku.

France Borštnik

Med dobitniki zlatega znaka sindikatov Slovenije je tudi direktor Avtomontaže iz Ljubljane FRANCE BORŠTNIK, politolog.

V bivši zvezi kovinskih delavcev je deloval od leta 1939, med vojno je bil aktiven udeleženec NOB. V letih 1945 do 1947 je bil predsednik sindikalne podružnice Kurilnice Šiška, od 1. maja 1947 do 28. februarja 1966 pa je bil profesionalni sindikalni delavec, najprej na republiškem odboru sindikata železničarjev, nato je bil tajnik oziroma predsednik mestnega sindikalnega sveta v Ljubljani, zadnjih osem let pa je bil tajnik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije.

»V sindikatih sem pričel delati že kot otrok — vajenec. Skoraj 19 let sem preživel v tej sredini in mi zato priznanje pomeni zahvalo za opravljeno delo in seveda veliko vzpodbudo za naprej. Ko pretresam družbeno problematiko in vlogo delavskega razreda pri reševanju, potem mi je povsem jasno, da imajo sindikati v neposredni samoupravi zelo pomembno vlogo in funkcijo. Kljub mojemu položaju je del mene še vedno v sindikalni aktivnosti — v vrstah neposrednih proizvajalcev v prizadevanju za boljši jutrišnji dan,« nam je prijazni France povedal ob našem obisku v delovni organizaciji.

»STOJ, STRELJAM!« — IN TROFEJA...

Lovsko kočjo na Toškem čelu krasi srnjakovo rogovje, ki je bilo ocenjeno s 137 točkami ter nosi zato zaslužen naziv: zlata trofeja. Kar pomni draveljski lovci še ni bila na tem območju uplenjena zlata trofeja. »Lovec«, ki je uplenil zlato trofejo, je to storil na opravljanju svoje poklicne dolžnosti. Stražar pred pomembnim skladiščem je v noči opazil, da se mu približuje nekaj temnega. Ker se na tri pozive: stoj, temna postava ni ustavila in povedala kdo je, je stražar ustrelil. Tudi strel je bil prava lovska mojstrovina, saj je šla krogla skozi plečko srnjaka.

Šgl

SREČANJA

DELAVEC — PESNIK

„Moram se izpovedati...“

Miro Medvešek

Delovna organizacija Športoprema iz Šentvida se od drugih organizacij razlikuje predvsem po dveh značilnostih: proizvaja športno opremo, obenem pa v njej dela tudi Miro Medvešek, eden izmed mlajših slovenskih pesnikov.

• Rodil se je leta 1934 v Žužemberku, kjer je obiskoval tudi osnovno šolo, v gimnazijo pa je hodil v Novo mesto in Ljubljano. Že v drugi gimnaziji (današnji 6. razred osnovne šole) je začel pesniti. Svoje pesmi je objavljaval v raznih literarnih listih, bil pa je tudi urednik lista Mladi obraz. Življenjska pot ga je po vojni iz porušenega Žužemberka vodila v Ljubljano, pa v Piran, kjer je bil referent za šolstvo, pa spet v Ljubljano, v Športopremo, kjer je že 12 let. Je predsednik DS v svojem podjetju, član občinske konference ZK predsednik statutarne komisije pri tej konferenci in ima še vrsto drugih funkcij.

• »Kljub temu še najdem čas za pesnikovanje, saj pesem napišem v trenutku navdiha, obenem pa mi je to neka nujnost, neka notranja sila, ki mi ne da miru, dokler se ne izpovem.«

• Miro Medvešek je zelo ploden pesnik, saj je v zadnjih dveh letih izdal dve pesniški zbirki: »Žužemberk«, kjer opisuje doživljanje vojne vihre z otroškimi očmi (pesmi je posvetil borcem Cankarjeve, Tomšičeve, Gubčeve in Sercerjeve brigade) ter »Naših dni podobe«, ki je nekakšno nadaljevanje prve zbirke.

• »Pripravljen imam gradivo še za kakšne tri zbirke. Prva z naslovom »Akvarili in portreti« naj bi izšla že prihodnje leto.«

• Ko razglablja o sodobnem slovenskem pesništvu, Miro Medvešek meni, da se mladi slovenski pesniki vse preveč pre-

puščajo vplivom zahodnega sveta, da se premalo vračajo v svojih pesmih v čas NOB. Prav zato je Miro Medvešek nekaj posebnega med slovenskimi pesniki, saj je vojno doživljal kot otrok. Zaznavanje vojne z otroškimi očmi pa je glavni motiv njegovih pesmi.

• Naj namesto zaključka tega zapisa o Miru Medvešku, delavcu in pesniku zapišemo besede nekega uglednega slovenskega pesnika in kritika: »Krasen spomenik ste postavili svoji rodni Dolenjski.« Takega mnenja pa so tudi bralci njegovih pesmi.

France Kmetič

NOV DALJNOVOD

Delavci podjetja »Elektro« Kranj so zaključili dela na novem 10 KW daljnovodu Zlebe—Golo brdo v dolžini 2 kilometrov ter obenem zgradili tudi trafo postaji Koder in Golo brdo. Dela so veljala 160 tisoč dinarjev, kar desetino tega pa so prispevali občani s prostovoljnim delom.

ŠIŠKARJI NA REKI

Ob dnevu Ljubljčanov je na Reko odpotovalo tudi precej Šiškarjev, ki so obiskali svoje znance in prijatelje v pobratenem mestu. Poleg številnih družabnih srečanj so gostitelji organizirali tudi resnejše oblike utrjevanja bratskih stikov in izmenjave izkušenj. Zlasti aktivne so bile članice sekcije za družbeno aktivnost žensk, ki so »sejale« kar na pomolu v Uvali Scott. (Na gornji fotografiji: živahna razprava, ki jo pozorno spremlja naš vrli Brko. Spodaj: člani delegacije KS Litostroj v razgovoru s svojimi gostitelji iz Kraljevice.)